

کرونا همه چیز مرا نابود کرد

رضا فیاضی بازیگر پیشکسوت سینما و تلویزیون پیرامون دلیل بازگشت خود به شهر تهران گفت: پیشتر در شهر کیش زندگی می‌کردم و سالها در آنجا مشغول به فعالیت بودم، در جزیره کیش یک کانفرشی داشتیم و دو کن‌ران آن یک تماشاخانه احداث کرده بودم اما متأسفانه کرونا همه چیز مرا نابود کرد و پس از آن به تهران بازگشتم. وی در همین راستا ادامه داد، من همچنان بر نیت قبلی خود یعنی حضور یک تماشاخانه عروسی در جزیره کیش اصرار دارم، نامه نگاری‌های فراوانی هم انجام داده‌ام تا بتوانم

بار دیگر تماشاخانه عروسی در کیش را فعال کنم، حال که بودجه فراوانی برای ساخت اثر بی کیفیت داده می‌شود، نمی‌دانم چرا نباید از این قسم فعالیت‌ها حمایت شود. بنده معتقدم که باید بیشتر به نسل کودک و نوجوان اهمیت دهیم، سرمایه‌گذاری برای

این نسل آینده را کشور را رقم می‌زند. بازیگر سریال «زی زی گولو» با اشاره به پیشنهادات فراوانی که برای بازی داشته اضافه کرد: به محض بازگشت به تهران خوشبختانه با پیشنهادات فراوانی

موسیقی مهجور، ضربه خورده و شکننده از نگاه داریوش پیرنیاکان

وقتی حال هیچ کس خوب نیست

“**با توجه به مسائلی که در این گزارش بیان شد به نظر می‌رسد آنچه بیش از همه چیز باید مورد توجه قرار گیرد، موضوع حمایت و پشتیبانی از فعالان عرصه موسیقی است که هرچند پیرنیاکان به چگونگی این حمایت و منبع آن اشاره‌های نکرد، اما مسلم است که بجز دولت و سازمانها و نهادهای مرتبط، شخص حقیقی یا حقوقی دیگر نمی‌تواند به این کار اهتمام ورزد. بنابراین به نظر می‌رسد دولت باید به هر نحوی که شده این حمایت و پشتیبانی را انجام دهد، چرا که اگر چنین اقدامی صورت نگیرد و عرصه موسیقی و فعالان آن به همین صورتی که هستند، رها شوند، در آینده‌ای نه چندان دور وضعیت این حوزه از فرهنگ و هنر به مراتب بسیار بدتر از آن چیزی که امروز شاهد آن هستیم، خواهد شد**

ضرر را گرفت و راهکارش هم این است که این عرصه و فعالان آن برای ادامه حیات حرف‌های حمایت و پشتیبانی شوند. این پژوهشگر موسیقی در این بخش عنوان نمی‌کند که این حمایت و پشتیبانی باید از سوی چه شخصیت حقیقی یا حقوقی صورت گیرد، اما پر واضح است که هنگامی که صحبت از کمک و پشتیبانی برای ادامه حیات یک موضوع فرهنگی در عرصه کلان می‌شود، اولین نگاه‌ها به سمت دولت دوخته خواهد شد.

● **در حال حاضر اکثر فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها و هنرستان‌ها رو به آموزش می‌آورند و می‌دانند تدریس کنند. واقعیت این است که همه نمی‌توانند معلم خوبی باشند. ممکن است یک نفر نوازنده خوبی باشد ولی معلم خوبی نباشد. برعکس آن هم ممکن است، متأسفانه در حال حاضر همه این استعدادها به سمت آموزش روی آورده‌اند. به همین خاطر آموزش ما نیز دچار تششت شده است**
اما بایبید تصور کنیم هنگامی که مشکلات مختلف گریبان فعالان عرصه موسیقی را می‌گیرند و اجازه فعالیت هنری (مثلا نوازندگی یا خوانندگی) را به آنها نمی‌دهند، این افراد چه تمهیدی می‌اندیشند تا بتوانند حداقل بخشی از مشکلات مالی و اقتصادی خود را حل کرده و درآمدی هرچند ناچیز نصیب خود کنند. پیرنیاکان پاسخ این پرسش را در این بخش داده است، او می‌گوید آموزش و تدریس تنها راه حلی است که می‌تواند به این افراد کمک کند، یا به عبارت بهتر تدریس تنها راهی است که آنها در این وضعیت به فکر رفتن به سمت آن می‌افتند، اما در این میان یک مسئله مهم وجود دارد، اینکه نوازندگی یا آموزش نوازندگی بسیار تفاوت دارد، در حوزه خوانندگی هم همینطور است. اینکه تو به عنوان یک نوازنده در حوزه موسیقی از تبحر نسبتا بالایی برخوردار باشی و صدای سازت هوش از سر مخاطب ببرد و او را پرت کند به فضای مملو از احساسات و آراش و عواطف و لذت بردن، دلیل نمی‌شود که تو بتوانی آنچه را که می‌نوازی، همانگونه بی‌نقص و حرفه‌ای به دیگران هم آموزش دهی. «ممکن است یک نفر نوازنده خوبی باشد ولی معلم خوبی نباشد» این جمله‌ای است که نیاکان می‌گوید و تجربه نشان داده که کاملا هم منطقی است. به نظر می‌رسد برای تدریس موسیقی، باید تجربه و دانش و مهارتی جدا از آن چیزی که تو در هنگام ناوختن روی صحنه از خود به خرج می‌دهی، داشته باشی و شاید به همین دلیل است که درصد کمی از هنرمندان عرصه موسیقی، توانایی تدریس در این حوزه را دارا هستند. اما همانطور که بیان کردیم در شرایط سخت اقتصادی که ویروس کرونا هم مزید بر علتش شده، نوازندگان و گاه خوانندگان راه دیگری برای ادامه فعالیت فرهنگی و البته اقتصادی ندارند، آنها مجبورند به

در حال حاضر جدای مسائل کرونا، فضای موسیقی به‌هیچ‌وجه فضای خوبی نیست. اقتصاد موسیقی و بخصوص موسیقی جدی و هنری در مملکت ما ضربه بسیار زیادی خورده است. جوان‌هایی که در زمینه کار می‌کردند و یک پایه بسیار قوی از لحاظ مالی و کاری نداشتند لطمه بسیار بزرگی دیده‌اند. اگر موسیقی در کشور ما نخواهد راه درستی را برود باید حمایت و پشتیبانی شود.
به بودن حال موسیقی و فعالان آن البته موضوع جدیدی نیست که با اظهارات داریوش پیرنیاکان مشخص شود و این ذهنیت را در آحاد مختلف جامعه ایجاد کند که این مسئله تازه رخ داده و پیش از این، این حوزه از فرهنگ و هنر سرزمینمان در ناز و نعمت روزگار سپری می‌کرده و مسئله‌ای مانند کرونا باعث شده که چند مشکل برای فعالان این حوزه ایجاد شود. همه ما می‌دانیم که موسیقی که دیرباز محملی برای جبران مشکلات متعدد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی بوده، چه بسیار هنرمندانی که بعضا به برخی دلایل از کار بیکار شده‌اند و اجازه فعالیت در عرصه‌ای که عمر خود را برای پیشرفت آن هزینه کرده اند، ندارند، چه بسیار هنرمندان خوب و درجه یک بین‌المللی که در شهرستانهای دور زندگی می‌کنند، حتی نمی‌توانند در طول سال یک وعده غذای معمولی مانند چلو مرغ بخورند، چه بسیارند هنرمندانی که به دلیل نداشتن درآمد و پس انداز کافی، در هنگام بیماری و نیاز به پول برای عمل جراحی مجبورند که سلاز خودشان را که با آن انس و الفتی دیرینه دارند، بفروشند، چه بسیارند کنسرت‌هایی که در شهرها و مراکز مهم استانها به دلایل کاملا نامعلوم و اکثرا سلیقه‌ای در پیاش را داخل زندگی مردم گذاشت از مشکلات متعدد رنج می‌برند و وجود این مشکلات بود که گاه‌ا شرایطی را پدید آورد که برخی هنرمندان عرصه موسیقی یا عطای کار کردن در این حوزه را به لقای آن ببخشند و دیگر فعالیت نکنند و یا مانند رهنما از این سرزمین بروند و جای دیگری را برای کسب و فعالیت فرهنگی و اقتصادی بزنند. بنابراین همانطور که داریوش پیرنیاکان می‌گوید حال موسیقی جدا از شرایطی که کرونا به وجود آورده و روزگار را بر فعالان این حوزه مهم فرهنگ و هنر تنگ نموده، به هیچ وجه خوب نیست. نکته مهمی که در همین ابتدای سخنان پیرنیاکان می‌توان به آن اشاره کرد این است که او می‌گوید فضای موسیقی به‌هیچ‌جهه فضای خوبی نیست، این یعنی خود موسیقی گرچه دچار مشکلات فراوانی شده اما هنوز و هرگز اصالت خود را از دست نداده و نمی‌دهد، بنابراین آنچه در این حوزه بد است فضایی است که موسیقی به تنفس می‌کند و بدیهی است که منظور از فضا در این جمله، فضای فیزیکی نیست، بلکه فضای اجتماعی، اقتصادی و اندیشه‌های است که موجب شده مشکلات متعددی برای حوزه موسیقی ایجاد شود، فضایی که شرایطی را ایجاد کرده که زندگی هنرمندان این عرصه با مشکلات متعددی مواجه شود و این مشکلات متأسفانه پیر و جوان نمی‌شناسد و همه را درگیر کرده است. مثلا موجبات بیکاری فعالان این عرصه از نوازندگان تا خوانندگان را فراهم آورده است. با اینهمه پیرنیاکان معتقد است که هنوز هم می‌توان جلوی این

«خروج فرانسوی» در نیویورک

فستیوال فیلم نیویورک ۲۰۲۰ با پیش‌نمایش جهانی فیلم «خروج فرانسوی» ساخته عزرا لیل جیکوبز، پروژه هنجوی که در آن فیلم‌ساز محصول لوکاس هجز نقش‌های اصلی را ایفا می‌کند، به کار خود پایان می‌دهد. داستان این فیلم که بر پایه رمان پرفروش بین‌المللی به همین نام نوشته پاتریک دوویت کانادایی ساخته شده، حول محور شخصیت فرانسیس پرایس یا بازی فایفر می‌گردد، او یک شخصیت اجتماعی نیویورکی است که جسد شوهرش را در اتاق خواب پیدا می‌کند و بعد برای آخر هفته با پسرش به اسکس می‌رود. او و پسرش مالکولم املاک خود را می‌فروشند

usef.poet@gmail.com

فرهنگی

پنجشنبه ۲۳ مرداد۱۳۹۹ ● شماره ۵۸۰۵

آفتاب

«عشق درون» در ایتالیا

آفتاب یزد، فیلم کوتاه «عشق درون» به نویسندگی و کارگردانی احسان نصری و تهیه‌کنندگی اکرم خوشوقت به بخش فینال هشتمین سال جشنواره Spi Stories ایتالیا راه یافت. این فیلم کوتاه، روایت عشق و ایثار کودک کاری را به نمایش می‌گذارد و مانند دو اثر قبلی فیلمساز بدون دیالوگ و موزیکال محور میباشد. احسان نصری با سومین تجربه فیلمسازی‌اش در حوزه فیلم و انیمیشن در این جشنواره حضور دارد.

آفتاب تلویزیون

رمز جذب مخاطب در برنامه‌های گفتگو محور چیست؟

دین گریزی؛ چالشی که ۱۵ سال دیر به آنتن تلویزیون رسید!

نظر و اغلب پژوهشگر در حوزه‌های مختلف مقابل هممان برنامه نستسته و وی را مجبور به پاسخگویی می‌کنند.هممان اینگونه برنامه‌هادیگر نمی‌توانند با ترندهای کلامی و بازی کردن با کلامت از زیر بار سوالات متعدد جامعه جدا شود.

چرا اینقدر دیر؟!

شاید هر یک از مخاطبان «بدون توقف» این سوال را از خود پرسیده باشند که چرا چنین برنامه‌ای اینقدر دیر به آنتن آمده و مهمان خانه‌های مردم شده است؟ اگر کسی روزگار ابتدایی دهه هشتاد و حتی میانه آن را به یاد بیاورد، زمانی که شبکه‌های اجتماعی اینقدر فراگیر مخاطبان را فرانگرفته بودند، جامعه تشنه پاسخ به سوالات خود بود. جوانان در آن روزهایی که رسانه‌های بیشتر جمعی بودند تا اجتماعی و ارتباط فرستنده پیام با مخاطب یک سویه بود، پاسخ مناسبی

برای سوالات خود در حوزه‌های دلخواه شان پیدا نمی‌کردند و انتقال‌شان در آیین زمینه از رسانه‌ها بر آورده نمی‌شد. شاید اگر همان روزهای میانی دهه هشتاد که برای نخستین بار عبارت دین‌گریزی و چالش بین دینداری و دین گریزی مطرح شده بود، رسانه ملی پاسخ مناسبی برای این اتفاق می‌داشت و برنامه بهتری برای رفع این چالش تدارک می‌دید الان وضعیت این چالش اینگونه و اینقدر عمیق نبود. هر چند که این سبدها و با حضور حجت الاسلام علی رضائیان «بدون توقف» سعی کرده در گفتگویی چالشی این شبهات را بر طرف کند اما چه خوب بود اگر چنین برنامه‌ای حداقل ۱۰ یا شاید ۱۵ سال پیش ساخته و پخش می‌شد. اما به قول معروف ماهی را هر وقت از آب بگیري تازه است! و همین که بالاخره از رهاورد پخش «بدون توقف» اندکی به این چالش هم ورود شد باید خوشحال بود. در آخر باید گفت، هر که حجت الاسلام رضائیان گرچه شاید چهره مشهوری برای مردم جامعه نباشد اما صحت هایش در مورد موضوع این قسمت از «بدون توقف» انقدر جذاب و البته پر چالش بوده که برنامه را دیدنی کند. به عوامل «بدون توقف» هم پیشنهاد می‌شود حالا که موضوع دین داری و دین گریزی در جذب مخاطب اینقدر موفق بوده و بر خلاف برخی برنامه‌های دیگر با حواشی مواجه نشده، جا دارد بیشتر مورد توجه قرار گرفته و باز هم به عنوان سوره برنامه انتخاب شود.

آفتاب کوتاه از هنر

جایزه برای

«کیارستمی و عصای گمشده»

فیلم «کیارستمی و عصای گمشده» که در بخش رقابتی جشنواره بین‌المللی مستند «راپترا» در کشور یونان شرکت کرده بود، توانست جایزه بهترین فیلم مستند را از این جشنواره در جنوبی‌ترین شهر اروپا از آن خود کند. این جشنواره با هدف بررسی توانایی زنان در الگوهای مختلف زندگی در دنیا و تاثیر آن‌ها در ساختار جامعه با استفاده از قدرت لنز و سینما بر گزار می‌شود. در این جشنواره مستندهایی که نشانگر سنت، فرهنگ، آداب و رسوم و سنت‌ها، فرهنگ عامه و تمدن صنعتی مدرن کشور مشترک با اروپا هستند، نمایش داده شد. هدف از برپایی این رویداد سینمایی همگام شدن فیلمساز با پیرنیاکان به فتاوریانه سینما است. همچنین ارتقا کیفیت زندگی فرهنگی و معنوی در سطح محلی، ملی و بین‌المللی فیلمساز و نگاه به سینمای مستند از دیگر اهداف است. به گزارش صبا، فیلم بلند «کیارستمی و عصای گمشده» به مدت زمان ۹۰ دقیقه، روایتی از نوع نگاه کیارستمی به زندگی و سینما است.

سهراب محمدی درگذشت

هوشنگ جاوید از پژوهشگران و مدرسان موسیقی کشورمان با انتشار مطلبی در فضای مجازی از درگذشت سهراب محمدی یکی از اصلی‌ترین «بخشی‌های کرمناج شمال خراسان» خبر داد. به گزارش مهر، در بخشی از یادداشت هوشنگ جاوید آمده است: در کمال ناباوری، آخرین هنرمند بازمانده از نسل بخشی‌های خودبند کرمناج شمال خراسان درگذشت. براساس خبری که آقای شاکری مدیر ارشاد آشنخانه بنسورد لحظاتی پیش به من داد، شورشخانه استاد سهراب محمدی، بخشی شهیر و نامدار کرمناج‌های خراسان ساعت ۷ صبح روز چهارشنبه ۲۲ مرداد دارفانی را وداع گفت. وی که زاده ۱۳۱۷ بود از سنین کودکی در کنار پدر خود بالیده و به فتون آوازی و دوتار نوازی آشنا شده

برای بازیگری روبرو شدم و به همین واسطه مشغول به کار شدم. به گزارش میزبان، این بازیگر کهنه کار سینما و تلویزیون درباره حضور در سریال تلویزیونی «سایه‌ها» به کارگردانی امیرحسین عنایتی و همچنین فعالیت‌های اخیر خود اضافه کرد: در این سریال نقش

بسیار خوبی را ایفا کرده‌ام، ضمن اینکه قراردادی را برای بازی در سریال «دادن» امضا کرده‌ام که چند روز پیش برای اولین بار جلوی دوربین رفته.

سمت آموزش بروند، شاید حتی به این موضوع هم واقف باشند که نمی‌توانند همانند یک مدرس حرفه‌ای، مطالب مرتبط با موسیقی را به هنرآموز بیاموزند، اما باز هم ترجیح می‌دهند کاری را حتی شده نصفه نیمه انجام دهند تا اینکه هیچ کاری نکنند و درآمدی نداشته باشند. مسئله‌ای که شاید البته بتوان به خاطر انجام آن به فعالان عرصه موسیقی در این شرایط حق داد، اما پیرنیاکان می‌گوید در نگاه کلی این موضوع به ضرر موسیقی خواهد بود و به آن لطمه خواهد زد. چرا که فرض کنید صد نوازنده که ۸۰ نفر آنها سلیقه آموزش ندارند و این یعنی مدرس خوبی نیستند، اقدام به آموزش موسیقی به هنرجویان مختلف کنند و از این رهگذر هزار نوازنده جدید وارد فضای موسیقی شوند، آیا همه آنها به صورت یکسان از علم و فن نوازندگی برخوردارند؟ مسلما نه، به این دلیل که هر چند نفر از آنها با یک سبک خاص که البته اصولی و استاندارد هم نیست، موسیقی را یاد گرفته اند، این همان موضوعی است که پیرنیاکان درباره آن می‌گوید: «به همین خاطر آموزش ما نیز دچار تششت شده است.»

● **در حال حاضر وقتی یک سی‌دی بیرون می‌آید بلافاصله همه آن را دانلود می‌کنند و قانسون کبی رایت اصلا رعایت نمی‌شود. از طرفی خود صداوسیما ما هم قانون کبی رایت را رعایت نمی‌کند و بدون اجازه آثار هنرمندان را پخش می‌کند**

یکی دیگر از مشکلاتی که نوازنده پیشکسوت موسیقی سنتی به آن اشاره می‌کند موضوع عدم رعایت قانون کبی رایت است. البته پروضح است یکی از عمده‌ترین مسائلی که موجب می‌شود این موضوع در کشور مارعایت نشود این است که ضمانت اجرایی ندارد، چرا که اساسا کشور ما قانون کبی رایت را به رسمیت نمی‌شناسد، به همین دلیل است که هنگامی که یک خواننده یا گروهی از نوازندگان پس از زحمت بسیار و هزینه‌های های فراوان، تصمیم می‌گیرند یک آلبوم موسیقایی را منتشر کنند دقیقا یک ساعت بعد، تمام قطعات اجرا شده در آن آلبوم در فضای مجازی وجود داشته و به صورت کاملا رایگان با کیفیت‌های مختلف در دسترس همه علاقمندان موسیقی قرار می‌گیرد، این در حالیست که هنوز صد نسخه از آلبوم اورجینال این گروه هم به فروش نرفته است. البته این مسئله در حوزه سینما هم وجود دارد و اوضاعش حتی بدترنج است هم هست. در چنین شرایطی اتفاق شومی که می‌افتد این است که تمام زحمات و هزینه‌های مالی که برای تولید این آلبوم شده، به هدر می‌رود. فکر می‌کنید نتیجه چنین فرایندی چه خواهد شد؟ عرصه موسیقی دیگر به ندرت رنگ تولید آلبوم موسیقایی را به خود خواهد دید. به این مفهوم که خوانندگان و نوازندگان دیگر از فکر تولید آلبوم موسیقی بیرون خواهند آمد و پس از این فقط به خاطر اینکه فراموش نشوند هر از چند گاهی یک تک آهنگ اجرا می‌کنند و آن را تحویل مخاطبشان می‌دهند. بدیهی است این موضوع به لحاظ اقتصادی به زیان فعالان عرصه موسیقی است، چرا که آنها پس از این تنها راه کسب درآمدشان این است که دل به برگزاری کنسرت در شهرهای مختلف خوش کنند و البته نمی‌توانی هم به ماجرای آموزش داشته باشند که تازه هر دوی اینها هم با اما و اگرهای بیشماری همراه خواهد بود. اما پیرنیاکان در این بخش از سخنانش به ذکر یک موضوع مهم هم می‌پردازد و با زبان انتقاد و گلایه صدا و سسما را مخاطب قرار داده و می‌گوید این سازمان به جای اینکه از هنر موسیقی و فعالان این عرصه حمایت کند خودش به نوعی به بدتر شدن اوضاع دامن زده و با عدم رعایت قانون کبی رایت، آهنگ‌های را که پخش آنها منوط به کسب اجازه از مولف ویدیاآورنده آن است، بدون اجازه از شبکه‌های مختلف خود پخش می‌کند و از این طریق به نوعی تیشه به ریشه فعالیت اقتصادی و فرهنگی هنرمندان عرصه موسیقی می‌زند و اگر هم انتقادی از این عملکرد بشنوند مدعی می‌شود که ما با این کار در جهت مشهور شدن شما گام برداشته‌ایم. بنابراین اگر کسی هم در این میان مشغول باشد، ماییم نه شما.

با توجه به مسائلی که در این گزارش بیان شد به نظر می‌رسد آنچه بیش از همه چیز باید مورد توجه قرار گیرد، موضوع حمایت و پشتیبانی از فعالان عرصه موسیقی است که هرچند پیرنیاکان به چگونگی این حمایت و پشتیبانی را انجام دهد، چرا که اگر چنین اقدامی صورت نگیرد و عرصه موسیقی و فعالان آن به همین صورتی که هستند، رها شوند، در آینده‌ای نه چندان دور وضعیت این حوزه از فرهنگ و هنر به مراتب بسیار بدتر از آن چیزی که امروز شاهد آن هستیم، خواهد شد.

اسکورسیزی با اپل قرارداد بست

مارتین اسکورسیزی با همراهی «سیکلیا روداکتشنز» کمپانی تولیدش قراردادی برای تولید فیلم و سریال با اپل امضا کرد. این کارگردان مطرح در حال حاضر برای تولید فیلم «قاتلان ماه کامل» با اپل سرویس استریم همکاری دارد. این فیلم با بازی لئوناردو دی کاپریو و رابرت دنیرو در مرحله پیش‌تولید است و انتظار می‌رود سال ۲۰۲۱ اکران شود. خیر همکاری اسکورسیزی با اپل یک هفته پس از آن منتشر شده که اعلام شد دی کاپریو و «پین وی» کمپانی تولیدش با اپل قرارداد تولید محصولات تلویزیونی امضا کرده‌اند. اسکورسیزی از

«جانسون» در صدر پردرآمدها

در فهرست پردرآمدترین بازیگران سینمای جهان نام رایان رینولدز با درآمد ۷۱ میلیون دلاری به چشم می‌خورد. رینولدز که در «اعلان فرمز» کنار جانسون جلوی دوربین رفته، در فیلم «۶ زیرزمینی» هم نقش اصلی را بازی کرده است. سال گذشته در مجموع، ۱۰ بازیگر پردرآمد سال بیش از نیم میلیارد دلار درآمد داشتند که بیش از یک چهارم‌ش از بازی در محصولات

